

नं. ६०

म. प्र. सं. ठाणे

विषय

लेखक

रा. वि. गड्डे

सं.

३००५

गी. २००

गी. २०० - ६०

<http://www.opoosoft.com>

२०५

पुस्तक.

श० रा० रावजी विष्णु गड्डे

यांनीं रचिलें.

तें

महादेव भवानी गौळी दरगे

यांनीं

६०
गी. २००

स्वास्थ्य

<http://www.oposoft.com>

<http://www.oposoft.com>

7/7

<http://www.opoosoft.com>

<http://www.opoosoft.com>

॥ श्री ॥

<http://www.opoosoft.com>

प्रारंभः

दिंडी.

राग-लीलवरी, ताल-दादरा.

एके दिवशीं शंकर पार्वतीसीं ॥
अंकिं घेवोनी करि विलास तीसीं ॥
तैमुरमुनि पातले दर्शनातें ॥
होत लज्जित अंविका बघुनि त्यांतें ॥ १ ॥

साकी.

राग-जोगी, ताल-धुमाळी.

गिरिजा तेव्हां उठुनी सत्वर सदना माजी गेली ॥
विलोकुनी असें वदे मधुरवचें तिजशीं तो शशिमौळी
शंका कां धरिसी ॥ उघडीं कवाडासीं ॥ १ ॥

(२)

अंजनी गीत.

राग-शिशोटी. ताल-धुमाळी.

<http://www.opoosoft.com>

नग्न असें मी बघुनि तयांला ॥

कशि बाहेर येऊं ॥ १ ॥

साकी.

राग-जोगी. ताल-धुमाळी.

गिरिजे मजला मद्रक्तांची लज्जा तिलहि न वाटे ॥

ये ये सत्वर अंकी वसये धांवत जाशी कोठें ॥

ऐकें मद्दचना ॥ न करीं चेष्टा नाना ॥ १ ॥

साकी.

राग-जोगी. ताल-धुमाळी.

वेड लागलें तुझा कसें हें न कळे कांहीं मजला ॥

पुरे पुरे हो भाषण तुमचें शहाणे फारची झालां ॥

लज्जा कांही तरी ॥ राखावी अंतरीं ॥ १ ॥

दिंडी.

राग-लीलांवरी. ताल-दादरा.

शहाणपणा पाहसी काय आतां ॥

करुनि गेला पूर्वीच तो विधाता ॥

असें वोले शिव तिशीं परि न मानी ॥
तैं सुर मुनि पातले तया स्थानीं ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

सुरमुनि नारद वदे शिवासीं, द्रव्य हीन जे पती ॥
खांसी कांता न मानिती ॥ ध्रु० ॥ वैभव ज्यांचें थोर
असे खा लुब्ध होति खांवरी ॥ देती ठाव खांस अंतरीं ॥
द्रव्या भावें दीन होऊनी झाला जो रोडका ॥ मानिती
त्यासीं कडु दोडका ॥ नाहीं वैभवदेवा तुजला ह्यणुनी
तूं सोसिशी ॥ कांता वचनें निष्ठुर अशीं ॥ १ ॥
पद.

(समज धर कांहीं, या चालीवर)

देवाअति माने ॥ वाहसी तूं तिजशीं ॥ परिती मानी न
वचनासीं ॥ करीते चेष्टा ॥ निर्धन तूं ह्यणुनी ॥ होईल
अपकीर्ती भुवनीं ॥ ज्यामृहीं बळरे ॥ वाढे कांतेचें ॥ तेथें
तुच्छ वचन पतिचें ॥ तयानें जावें ॥ जावें विपिनासीं ॥
परतन यावें सदनासीं ॥ १ ॥

अंजनी गीत.

राग—श्रीझांटी. ताल—धुमाळी.

कामिनिचें बळ जेथें असतें ॥

निर्माल्या सम मानिती पतितें ॥
सोडुनी त्यानें निज सदानातें ॥

<http://www.opoosoft.com>

राग—पीळू. ताल—धुमाळी.

आधीं युवतिच्या निष्ठुर वचनें क्रोधाग्नीचेतला ॥ आज्या
चा मग परजन्य त्यावरी सुरमुनिनें सिंचिला ॥ तेव्हां
पशुपती स्वस्त्री सोडुनी वनवासा गेला ॥ तदा वृत्त हें
सांगती सखीजन स्वमुखें गिरिजेला ॥ १ ॥

पद.

राग—झिंझोटी. ताल—त्रिवट.

शिवें तुजला रम्यवाचे गिरितनये वाहिलें ॥
परि त्याचें वाक्य तूं तें सखये न मानिलें ॥
तुजलागीं ह्यणुनि त्यानें क्रोधानें सागिलें ॥
करावें काय वाई विपरीत जाहलें ॥ १ ॥

दिंडी

राग—लीलांबरी. ताल दादरा.

अशी सखयांची परीमूनि वाणी
अती दुःखें बोलली ती भवानी ॥

(५)

7-60

अकर्णांक हट्टि हा असा आहे ॥
सांगतें मी लक्षणें याचीं पाहें ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

मदनारी पूर्वीहुनी ठाऊका असे ॥ पाठीं पोटीं सकलहीं
कुल शून्यची दिसे ॥ ध्रु० ॥ तात, मात, बंधु, भगिनी ॥
नसती मातुळादि कोणी ॥ अकुळी हा आहे ह्यणनी ॥
भाजी मसीं दुःख वन्हि ॥ काय करूं साहं मी दुःख
हैं कसें ॥ १ ॥

पद.

राग—कार्त्तिका. ताल—धुमाळी.

रथगज वारू त्यागुनि सारे वृषभावरी वसतो ॥ सुंदरवह्नें
सोडुनि पांघरी गजचर्मावर तो ॥ कैलासासम सुस्थळ
टाकुनी स्मशानीं वसतो ॥ पिशाच्यांच्या संगें अनुदिनीं
वृत्त्य सखे करितो ॥ १ ॥

साकी.

राग—पीलू. ताल—धुमाळी.

सुरत्नें श्रीमुक्तें कनकमणि माळा कंठिन घाली ॥
नरहंटे जीं रुधिर स्रवती कंठीं ऐशीं धरीलीं ॥
सुगंधादिक उटीखजूनी उधळी भस्मशरीरीं ॥

धत्तुरपुष्पें शिरीं धरी तो सोडुनी कुसुमें सारीं ॥ २॥

पट

<http://www.opoosoft.com>

सुधा त्यागुनी वीषचि प्याला ॥

सदा जातसे हा भिक्षेला ॥

मृदंगादिक वाद्यें याला ॥

नावडुनी करी स्फुरण दरांचें ॥ वा० ॥

बार्ह माझा भोळा शंकर ॥

भावे अभावे ध्याती जे नर ॥

सांसीं देतो इच्छित गे वर ॥

निरसितसे गे दुःख भवाचें ॥ वा० ॥

अघटित घटना लोकीं करितो ॥

सूत्रधारची त्यांचा होतो ॥

प्रेमानंदें खेळ खेळतो ॥

सुख कसलें खा गृह युवतीचें ॥ वा० ॥ १ ॥

अंजनी गीत.

राग-श्रीझोटी. ताल-धुमाळी.

पर्णाया तो आला मजला ॥

(७)

मम जननी तैं वदलि पित्याला ॥
वृद्ध निर्वळ दिसतो याला ॥

<http://www.opoosoft.com>

अंजनी गीत.

राग—सदर.

निपुण विरागी दिसतो हा नर ॥
व्हावा कशाला या संसार ॥
देतां यासीं तरि सत्वर ॥
कन्येसीं पुसणें ॥ १ ॥

सरख्यांनां—

साकी.

राग—जोगी. ताल—धुमाळी.

यापरि माता वार्जितसे परी तातें नच मानीलें ॥
विधात्यानें माझ्या निढळीं लिहिलें तेंची घडलें ॥
त्याला काय करूं ॥ कवणा देवालांगिं स्मरूं ॥ १ ॥
मातेनें जें कथिलें त्याहुनी येथें दिसतें दूणें ॥
असो कथा हे परि सांगागे पशुपति कोठें बघणें ॥
न मुचे मज बाई ॥ सांगा करूं मी कायी ॥ १ ॥

(८)

पद

राग—जिल्हा. ताल—त्रिवट.

<http://www.opoosoft.com>

शोधा पतिला ह्या अवनीवरी ॥ धु० ॥
असे कोणत्या स्थानीं बसला ॥
श्रुतकरा मर्षीं येउनि लौकरी ॥ जा०
जाउनि तेथें विनवुन आणिन ॥
माघारा मीं खासी हो घरीं ॥ जा० ॥
येईना तो तरि मग मानिन ॥
निर्दय कपटी त्यासीं अंतरीं ॥ १ ॥

पद.

राग.—जिल्हा. ताल—धुमाळी.

(कोणकुटिल तूं चोरजार. या चालीवर.)

उमा वचन तें ऐकुनी निघती सत्वर त्या रमणी ॥
निघती गे० ॥ हिम गिरिकाननीं शिव बैसला पाहती
त्या दुरुनी ॥ आडुनी गे० ॥ पार्वतिसीं मग सांगायातें
आल्या परतोनी ॥ तेथूनि गे० ॥ कथिती तिजशीं
हिम गिरिकाननीं बसला तो रुसुनी ॥ सखये गे ॥ १ ॥

(९)

पार्वती — सख्यानों. तेथें तो काय करित आहे वरें ?

सख्या.—

पद.

<http://www.opoosoft.com>

हृदया ध्यान धरून वसला ॥
घर्मानें अती डवडवला ॥
माथां जटा भार सुटला ॥
पाहिलें दुरुनी आह्मी त्याला ॥
आलों तुजशीं कथण्याला ॥ १ ॥

इतक्यांत—

अंजनीगीत.

राग—झिझोटी. ताल—धुमाळी.

भूषण रवगे पडतां श्रवणीं ॥
लोचन उघडी त्रिशूल पाणीं ॥
वधावयासीं आह्मा लागुनी ॥
उठला तत्क्षणीं तो ॥ १ ॥

तेव्हां—

अंजनीगीत.

ओळखील तो आह्मा ह्यणुनी ॥
धांवत सुटलों आह्मी तेथुनी ॥

पाहीलें नच मार्गें वळुनी ॥
पुनरपि त्याजकडे ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

राग—भैरवी. ताल—त्रिवट

जाउं चला विपिनाला ॥
आणाया नाथाला ॥ ध्रु० ॥
रुमुनी जाउनी बसला कोठें ॥
मी हो पाहिन साला ॥ जा० ॥
मधुर भाषणीं प्रार्थुनि त्यासां ॥
आणिन निज गेहाला ॥ जा० ॥

सख्या.—

पद.

राग—हमीर. ताल—त्रिवट

उत्सुककांहोसी ॥ सखये ॥ ध्रु० ॥ सकूमार तूं
मार्गें थकाशिल करितां गमनासीं ॥ स० ॥ कांहीं
दिन लोटतांचि येइल तव पति सदनासीं ॥ स० ॥
नच आला तारि घेऊन जाऊं तुजला विपिनासीं सा०॥
शंकर—
दिंडी.

राग—लीलांबरी. ताल—दादरा.

वधुनि त्यानां मच्चित्त व्यग्र झालें ॥

(११)

तप माझे सर्वथा व्यर्थ गेलें ॥
काम जागृत जाहला शरीरांत ॥

<http://www.opoosoft.com>

राग—द्विशोटी. ताल—धुमाली.

ठुमकत ठुमकत चालत गजगति ॥ गिरि वि-
पिनीया आल्या युवती ॥ पाहुनि मजला
भ्याल्या चित्तीं ॥ शीघ्र गती गेल्या ॥ १ ॥

पद.

राग—कालिंगडा. ताल—दादरा.

त्यजूनि येथें व्यर्थ आलों प्रिय सखे तुला ॥ ध्रु० ॥
घाडिभर तव विरह मला नाहीं सोसलागे ॥
राहुं कसा तुजवरी मम, लोभ गुंतला ॥ ख० ॥
तप साधन न घडे मज ॥ वाटे कधीं वघेन तुज ॥
सुर मुनिनें कथुनी गुज ॥ ठकविलें मला ॥ ख० ॥ १ ॥

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—दादरा.

प्रिये वांचुनियां मसीं राहावेना ॥

(१२)

काकुळतीही कशीतिला ये ना ॥

करुं काय अतां वसति तरी गेशें ॥

<http://www.opoosoft.com>

साकों.

राग—पीळू. ताल—धुमाळी.

मुनी हणणे हे देवा आपुलें चित्त व्यग्र कां केलें ॥

शंभु हणारे तुवां आमुचें कपटें घर बुडवीलें ॥ १ ॥

अरे—

अंजनी गीत.

राग—झिझोटो. ताल—धुमाळी.

इच्छित वस्तु जिला देउनी ॥

रक्षण केलें बाल्या पासुनी ॥

तव वचनानें तिजला सोडुनी ॥

या विपिनीं आलों ॥ १ ॥

पद

राग—बागेशरी. ताल—त्रिवट.

मुनीवरा! दुःख तें काय करूं तुजला ॥ ध्रु० ॥ हाविरहात्री
पार्वतिचा मम जाळित आहे तनुला ॥ मु० ॥ सोसुं कसा
मी अति दुःखद हा, झाला दुःसह मजला ॥ मु० ॥ १ ॥

नारद—

पद

राग—निहाग. ताल—दादरा.

ऊर कांता मदाकिनी इंदुशेखरा ॥ ध्रु० ॥ पर्णया

<http://www.opoosoft.com>

करुं न शकती ॥ लोकत्रयिं वंद्य असे जी सुरांनरां ॥ क० ॥

अंजनीगीत.

राग—शिशोटी. ताल—दादरा.

नारद वचन ऐकून कर्णी ॥
ऊर्वि तलावरी असे अपर्णी ॥
ऐशी गंगा शंभू पर्णी ॥
गिरि शिखरीं तेव्हां ॥ १ ॥

पद.

राग—सारंग. ताल—धुमाळी.

त्रिपूर मर्दन मोह पावला, भुलुनीगेला गंगेला ॥
विलास नाना करीतियेसीं, विसरला प्रिय नगबाळा ॥ ध्रु० ॥
नर्तन, वादन, गायन करितो तिजशीं घेऊन एकांतीं ॥
वस्त्रें सुंदर भुषणें प्रति दिनीं परस्परें तीं लेवविती ॥
नग्न होऊनी क्रीडा करिती, न घेती मनीं शंकेला ॥
ऐसें अपार भोगीती सुख परी व्रीट नये चित्ताला ॥ १ ॥

अंजनीगीत.

राग—झिझोटी. ताल—धुमाळी.

<http://www.opoosoft.com>

बोले दुःसह संकट जननी ॥

तुजवरी ओढवलें ॥ १ ॥

नारद—माते.

पद.

राग—लीलांवरी. ताल—धुमाळी.

(उधवा शांत वनकरजा या चालीवर)

तव कांते तुजला सोडुनी केलीगे दुसरी भार्या ॥ ध्रु० ॥

क्रीडतसे अत्यानंदें करितो बहू तिजवर माया ॥

पाहुनि मी त्याची चर्या आलोंगे तुज कळवाया ॥

तत्प्राप्ती व्हावी ह्यणुनी कां करिसी श्रम हे वांयां ॥

गंगेसह हिमनगरानीं, करिविलास तो शुलपाणी, दुष्प्रा

प तुज लागोनी ॥ कांटेविसी आपुली काया ॥ १ ॥

साकी.

राग—पोळू. ताल—धुमाळी.

ऐसें ऐकूनी हिमनगकन्या बोले अति दुःखानें ॥ सख
यांनीं जरी आला शिव तो तरि मजलागिन माने ॥ १ ॥

माते त्पजुनी रमे सवतिसीं त्याला काय करावें ॥
गेला प्राण सखे तरि त्याचें वदन पुन्हा न बघावें ॥ २॥

<http://www.opoosoft.com>

राग—पीलू. ताल—धुमाळा.

जात होतें त्याला प्रार्थाया प्रीतीनें ॥
परी सवतीनें घात केला ॥
कायकरूं आतां यावरी वांचूनी ॥
जन्मलें पापिणी कैसी देवा ॥

असो. याउपर.

आपुलें मी मूख त्यासीं न दाविन ॥
कधींन पाहींन मांही साचें ॥ १ ॥

पद.

राग—जोगी. ताल—धुमाळी.

घेईं मजला तव उदरींगे हे भूमी जननी ॥ दुःख रूप
हें जीवित झालें काय करूं जगुनी ॥ ध्रु० ॥ नाथाविण
मी अनाथ झालें प्राण आले नयनीं ॥ न रुचे मज
राहणें आतां शून्य अशा सदनीं ॥ घे० ॥ १ ॥

(१६)

दिंडी.

राग—वर्वा. ताल—दादरा.

<http://www.opoosoft.com>

नाथ माझा सवतिसीं प्रेम दावी ॥

दुःख मोठें हें सखे वदूं केवी ॥ १ ॥

पद.

चाल—केरवा. त्रिवट.

सोसूं मी किती दुःख सखे गे ॥ ध्रु० ॥ दीर्घ वियोगें
हृदय होतसे दुभंगयासीं काय करूं गे ॥ सो० ॥ दुर्दैवी
मी व्यर्थ जन्मलें, दुःख घावया प्रिय पतिला गे
॥ सो० ॥ शोकानें उर दाटुनी आलें वाहती अश्रू
नयनांतुनी गे ॥ १ ॥

पद.

राग—जोगी. ताल—धुमाळी.

तुजविण काय करूं सदनीं ॥

राहुनि प्रिय सखया ॥ ध्रु० ॥

तुटला माझा सर्व आधार ॥

झालें केवळ निराधार ॥

नको नकोरे हा संसार ॥

गमे असार मज लागीं ॥ तु० ॥ १ ॥

नारद—

पद.

राग—काँलगडा. ताल—त्रिवट.

<http://www.opoosoft.com>

करुं मी समजावूं कशी मजला कांहीं न कळे ॥ह०॥

पार्वती—

पद.

राग—सारंग. ताल—धुमाळी.

पीकस्वरानें त्रास होतसे उडवा तिजशीं पळवागे ॥
कासाविस जिव झाला माझा जणु अळवाचा पळवा
गे ॥ मदन तीक्ष्ण शर असह्य ऐसे भेदिति माझ्या
हृदया गे ॥ त्रिशूल धर हर वृषभवाहन भेटाया
मज आणा गे ॥ १ ॥

पद.

(माधवासीं कोणिसये या चालीवर)

प्रियजन विरह हा विकल करी ॥ धु० ॥ सखयांनों
मत्चित्त शांति हरी ॥ प्रि० ॥ कांहीं सुचेना कांहीं
रुचेना राहूं कशि मंदिरीं ॥ प्रि० ॥ विवेक करुनी मन
आवरितें नावरे मज तें तरी ॥ प्रि० ॥ घडि पळ
मजला चैन पडेना वनलें मी बावरी ॥ प्रि० ॥

(१८)

पद.

राग—जोगी. ताल—ध्रमाळी.

<http://www.opoosoft.com>

मधुर भाषणें मोहित केलें माझ्या हृदयाला ॥
आतां कां मन कठोर करुनी दिधलें दुःखाला ॥ ना० ॥
विरहाग्नीच्या तीव्र ज्वाला जाळिती मत्तनुला ॥
कुठें पाहूं तुज साहूं कैसी असह्य दुःखाला ॥ ना० ॥ १ ॥

सखे—

पद.

राग—पीळू. ताल—दीपचंदी.

काय करूं मी प्रियपति वांचूनी ॥
वाटेना सुख मजला सदनीं ॥ ध्रु० ॥
गार न लागे विंझणवारा ॥
वाढवितो सखे देहीं उबारा ॥
कळवा त्यांना सत्वर जाऊनी ॥
जाजा आणा गेहीं प्रार्थुनी ॥१ ॥ का० ॥

पद.

(आजी अकुरहा याचालीवर)

असा निष्ठुर कां झालासी पति राया ॥

कशी आलि न तुजला माया ॥ ध्रु० ॥
विनोद वचनाचा राग मर्नी आपूनी ॥

<http://www.opoosoft.com>

पाहिन मी प्रेमें करुनी ॥ चाल ॥
परि हेतू निष्फळ झाला ॥
भुललासी सा सठवीला ॥
आवडली मजहून तुजला ॥
नाहीं उचित कृती घडलीही, समयीया ॥
सोडाया आपुली भार्या ॥ १ ॥ अ० ॥

दिंडी.

राग-बर्वा. ताल-दादरा.

पडे व्याकुळती यापरी वदोनी ॥
वक्ष भाळ पिटितसे अति रडोनी ॥
ब्रह्म वृद्धें नारदें बघूनी तें ॥
जात कळवाया वृत्त तें शिवातें ॥ १ ॥

दिंडी.

राग-लीलांबरी. ताल-दादरा.

कयी नारद जाऊनी तें तयातें ॥

तुझ्यावीणें व्याकुळा गिरि सुता ते ॥

प्राण सोडिल वाटलें मन्मनाला ॥

<http://www.opoosoft.com>

राग—धनाश्री. ताल—धुमाळी.

वांचविं पार्वतिला ॥ शंभो ॥ तव विरहानल भाजितसे
तिज सत्वर शमवीं त्याला ॥ देवा० ॥ नेत्रीं प्राणची
राहले तीच्या उत्सुक तव भेटीला ॥ शं० ॥ १ ॥

अंजनी गीत.

राग—झिझोटो. ताल—धुमाळी.

यावरि बोले पिनाक पाणी ॥
मी दुर्गेवरी आलों रुसुनी ॥
मुख न तियेचें पाहिन नयनीं ॥
कृतनिश्चय माझा ॥ १ ॥

नारद—

पद.

राग—लीलांबरी. ताल—दादरा.

दीन शरण ती आहे तुझाला ॥
प्राण दान द्या भेटुनी तिजला ॥ धु० ॥
बाल्या पासुनी प्रेम करुनी ॥

कां आतांची निष्ठुर झालां ॥ दी० ॥
करुणा सिंधु ह्वणती तुझाला ॥

<http://www.opoosoft.com>

साका.

राग—जोगी. ताल—धुमाळी.

धिकारिति पूर्वोस्वपतिना मूर्खमानिनी युवती ॥
दइत गुणांना आटवुनी मग पश्चात्तापा करिती ॥
खांच्या ह्या रीति ॥ दुःखास्पद त्यांहोती ॥ १ ॥

नारद—देवा फार काय सांगूं.—

अंजनी गीत.

राग—श्रिज्ञोटी. ताल—धुमाळी.

मयुरजसारे मेघ जलाची ॥
अति क्षुधित जन मधुरान्नाची ॥
तशिच अपर्णा त्वत् चरणाची ॥
इच्छा करित असे ॥ १ ॥
तूं येतोसी मनिं समजोनी ॥
सामोरी ती जात उटूनी ॥
या या नाथा ऐसें वदुनी ॥
भेटाया धांवे ॥ २ ॥

(२२)

साकी.

राग—जोगी ताल—धुमाळी.

<http://www.opoosoft.com>

दुःसह दुःख अतां ॥ निमुटपणें सोशीती ॥ १ ॥

अंजनीगीत.

राग—झिझोटी ताल—धुमाळी.

त्रिकालज्ञ तूं जाणसी सारें ॥

ढोंग दाविसी कां मजसीं रे ॥

कृपा करूनी जा सदनारे ॥

हेंची इच्छितसें ॥ १ ॥

शंकर—मुनिवरा.—

साकी.

राग—पीळू. ताल—धुमाळी.

हैं तव सारें भाषण ऐकुनीं, खळ खळ अश्रूयेती ॥

दया उपजली चित्तों माझ्या, मना होतसे शांती ॥

॥१॥ उभारले रोमांच जाहली, धैर्यहीन ही काया ॥

उत्सुक झालों प्राण सखीतें, सत्वर आलिं गाया ॥२॥

अंजनी गीत.

राग—झिझोटी. ताल—धुमाळी.

(२३)

मुनिवरातें ऐसैं बोलुनी ॥
सद्गद ज्ञाला अंतःकर्णी ॥

<http://www.opoosoft.com>

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—दादराः
बघुनि ऐसैं जान्हवी वदे त्यातें ॥
काय तुह्मीं जातसां त्यजुनि मातें ॥
शंभु बोले सांगतों ऐक गंगे ॥
चाल कैलास सदांनि मज संगें ॥ १ ॥
अंजनी गीत.

राग—श्लिष्टोटी. ताल—धुमाळी.
नेतां त्यास्थळीं संगें मजला ॥
क्रोध येइल परि गिरिजेला ॥
शंभु ह्मणे मी ठेविन तुजला ॥
गुप्तपणें तेथें ॥ १ ॥
यापरि वचन देउनी तीतें ॥
शिरीं ठेवुनी मग गंगे तें ॥
त्वरें पातला कैलासातें ॥
उत्सुक होऊनी ॥ २ ॥

सख्या—गिरिजे—

पद

<http://www.opoosoft.com>

चा तुजनिशि दिनीं मे ध्यास लागला ॥ तोचि सखे
तव पति वध सदिनि पातला ॥ ध० ॥

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—दादरा.

शिव आला ऐकुनी अपर्णेनें ॥
बंद केलें गृह द्वार अति त्वरेनें ॥
उभा राहोनी तिशीं हांक मारी ॥
तदा बोले ती असे कोण द्वारीं ॥ १ ॥

शंकर—

साकी.

राग—पीळू. ताल—धुमाळी.

नीलकंठ मी द्वारीं आलों ओळख कां सांडीसी ॥
पार्वती—मयुरा जाजा लौकर येथुनी टाहो कां फोडीसी ॥१॥
शंकर—मयुर नव्हे मी काळ कूटधर प्रेमें मजशीं पहावें ॥
पार्वती—कां आलासी भुजंगमातूं सत्वर भूताळें जावें ॥२॥
शंकर—

पद.

राग—मुलतानी. ताल—धुमाळी.

नव्हे भुजंग सख सांगतो शूळी मी सुंदरी ॥

<http://www.opoosoft.com>

पार्वती—खानें राहावें गिरि गव्हरीं ॥

शंकर—स्थाणु न जाणसी, पशूपती मी समज आतां अंतरीं ॥

पार्वती—वैला रोविशिल शिंगें उरीं ॥ १ ॥

शंकर— दिंडी.

राग—वर्वा. ताल—दादरा.

वाक्य जें जें बोलतों तूज पारीं ॥

अर्थ भिन्न करुनि तें उडवीसी ॥

रुद्र आलों मी तुला भेटण्याला ॥

अतां अविलंबें उघाडिं कवाडाला ॥ १ ॥

पार्वती— अंजनी गीत.

राग—झिझोटी. ताल—धुमाळी.

हे पवनात्मज अंजनी बाळा ॥

श्रीरामाच्या कर सेवेला ॥

वश्य कधिं न मी होइन तुजला ॥

चल जा येथूती ॥ १ ॥

ऐसें उत्तर ऐकुनी पशुपती ॥
अति विस्मीत झाला चिर्त्तीं ॥

<http://www.opoosoft.com>

तेव्हां शंभू कड्या तोडुनी ॥
धांवत गेला उत्सुक भवनीं ॥
आलिंगिलि ती हिमनगनंदिनी ॥
अती प्रेमानें ॥ ३ ॥
क्रोधाचें मिष करुनी गौरी ॥
ह्मणे जोगड्या मी परनारी ॥
मजवर करिशी कां बलजोरी ॥
चल जा निर्लज्जा ॥ ४ ॥

साकी.

राग—जोगी. ताल—धुमाळी.

शिव बोले कां प्राण सखेग, केली पातळ माया ॥
गौरि ह्मणे मसीं त्यजुनी नाथा केली कां दुजिभार्या ॥
ह्मणुनी मी रुसलें ॥ चिर्त्तीं दुःखि जाहालें ॥ १ ॥
पार्वती—नाथा.

दिंडी.

(२७)

राग—बर्वा. ताल—दादरा.

कोण तुमच्या प्रीतिला पात्र झाली ॥

<http://www.opoosoft.com>

कसे आवडले मसीं भेटण्याला ॥ १ ॥
कुठे माझी ती सवत मला दावा ॥
तिच्या संगें न करीन कधीं दावा ॥
असे प्राणा समप्रीय जी तुम्हांला ॥
मान्य मजसीं न रुचे जार मनाला ॥ २ ॥

शंकर—

पद

राग—खमाज. ताल—त्रिवट.

कां दोष प्रिये तूं देसिगे ॥ ध्रु० ॥
तप करण्यासीं गेलों विपिनीं ॥
तुजविण वरिली अन्य न कोणी ॥
सख सांगतो मी दिन वचनीं ॥
वाहतों आण गळ्याची गे ॥ कां० ॥ १ ॥

पार्वती—

दिंडी.

राग—बर्वा. ताल—धुमाळी.

तुजें मुख कां प्रियकरा म्लान झालें ॥

शंकर—अनुष्ठानीं उपवास फार केले ॥

पार्वती—तुझ्या नेत्रों रक्तता कशी आली ॥

<http://www.opoosoft.com>

पञ्चम गीत.

राग—श्लिष्टोटी. ताल—दादरा,

पार्वती—तव तनु भिजली कां जिवनानें ॥

शंकर—पथीं धांवलों ह्यणुनि उन्हांनें ॥

डवडवलींगे अति घर्मानें ॥

काय करूं यासीं ॥ १ ॥

पार्वती—दशनदंश हा दिसतो ओष्ठीं ॥

शंकर—शंखचिन्ह हें न मिथ्या गोष्ठीं ॥

विपरित शंका काढुनि कष्ठीं ॥

होसी कां सखये ॥ २ ॥

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—दादरा.

पार्वती—बहू येतो कां वास तव शरीरीं ॥

शंकर—भक्ते पुजिलें मज सुगंधोपचारों ॥

पार्वती—नखांचीं हीं कांक्षतें ठाईं ठाईं ॥

शंकर—क्रिडा केली भूतांत फार पाहीं ॥ १ ॥

(२९)

साकी.

राग—जोगी. ताल—धुमाळी.

शंका कादूनी ॥ कष्टां हांशां फर फरुना ॥

दिंडी.

राग—बर्वा. ताल—धुमाळी.

अशी संपादणि शिवें तिची केली ॥

परी पार्वतिची दृष्टि ऊर्ध्व गेली ॥

पार्वती—जटां मध्यें लपविली कोण देवा ॥

शंकर—सांगतां गे तूं नको करूं हेवा ॥ १ ॥

शंकर— साकी.

राग—जोगी. ताल—धुमाळी.

वाटे मजला सुरमुनिनें तुज विपरित कांहीं कथिलें ॥

ह्मणुनी निश्चित ऐसें तवगे शंकित मानस झालें ॥

नोहे ही नारी ॥ शंका फेडुनि घे सारी ॥ १ ॥

शंकर— पद.

राग—स्वमाज. ताल—धुमाळी.

मंथन समयीं विष प्यालोंमी दाह करी तें निजशरिरी. ॥

शमवाया तो प्रिये घेतलें स्वर्गांबु हें शिरावरी ॥

पार्वती—स्वर्गांबू हें तरी वदन कां कथन करा मसीं मदनारी ॥

<http://www.opoosoft.com>

राग—लीलांबरी. ताल—दादरा.

वदतां हें श्वेत पद्म मान्य मज प्रती ॥

परि कां हो त्यास असे नेत्र दीसती ॥ ध्रु० ॥

शंकर—लोचन न मीन सखे उदकिं तळपती ॥

न कळे कशि भ्रमित तुझी जाहली मती ॥

पार्वती—मुक्ताफळ हार गळां बहुत शोभती ॥

शंकर—कुरंग लोचने तरंग त्यांत ऊठती ॥ १ ॥

पार्वती—
दिंडी.

राग—श्रीशोटी. ताल—दादरा.

दिसे कुचद्वय वीक्षकां सांग मातें ॥

शंकर—चक्रवाक त्रैसले नदि तटीं ते ॥

तुला कथितो सख मी तरी कां मे ॥

गमुनि अनृत बोलसी मसीं रागें ॥ १ ॥

अंजनी गीत.

राग—श्रीशोटी. ताल—भुमाळी.

देतों मी तुज दिव्य सखे गे ॥
परि सोडीं हा शोध वृथा गे ॥

<http://www.opoosoft.com>

शंकर—

पद.

राग—लीलावरी. ताल—धुमाळी.

घाल घटांतरीं घोर भुजंगम काढिन त्यांना करिं
धरुनी ॥ धु० ॥ न रुचे हें तरी तैल तापवीं आंत
बुडवितों निज पाणी ॥ लोटुनि देई उदकीं मजला
हात पाय हे बांधूनी ॥ अविलंबें मी रामदयेनें येतों
घरतीं बघ तरुनी ॥ घा० ॥ १ ॥

अंजनी गीत.

राग—क्षिप्रोटी. ताल—धुमाळी.

हें ही न रुचे जरिगे तुजला ॥
उग्र दैवत दाखिव मजला ॥
तत्पर्दि ठेवुनी निज हस्ताला ॥
शपथ सखे घेतों ॥ १ ॥

दिंडी.

राग—लीलावरी. ताल—दादरा.

असे सत्य तरी मसीं काय भीती ॥

सखे माझी पाहिं मे ही प्रचीती ॥

ह्मणे अंवा बोलतां सत्य वाचे ॥

परी अर्थ न्यायें तेनाप्रकारे ॥

<http://www.opoosoft.com>

राग—माड. ताल—धुमाळी.

भुजंग आणिन घटांत घालुनी ॥

परि धरितां सां कंठीं कानीं ॥

तैल आणु मी जरी तापवुनी ॥

बन्दिह असे नेत्रीं ॥ १ ॥

दिंडी.

राग—वर्वा. ताल—दादरा.

जरी उदकीं टाकीन मी तुह्मांला ॥

शिरीं धरितां आपुल्या सुरनदीला ॥

देव आणूं मी जरी तुह्मां पासीं ॥

नमिति साष्टांगें तूमच्या पदासीं ॥ १ ॥

शंकर—

अंजनी गीत.

राग—माड. ताल—धुमाळी.

श्री रघुनंदन राम मला तो ॥

पूज्य असे मी त्यासीं ध्यातों ॥

अहर्निशी मे ध्यान धरीतों ॥

सप्रेमें त्याचें ॥ १ ॥

पार्वती—

अंजनी गीत.

राग—श्लिञ्जोटी. ताल—धुमाळी.

<http://www.opoosoft.com>

नाथा कां तुह्मी धरितां ध्यानीं ॥
सांगा मजला हें ॥ १ ॥

शंकर—

अंजनी गीत.

राग—श्लिञ्जोटी. ताल—त्रिवट.

हिमनगनंदिनी श्री रघुवीर ॥
लीलावतारी निर्वीकार ॥
वेदादिकही नेणति पार ॥
मति कुंठित होती ॥ १ ॥
पूर्णब्रह्मा नंद निर्गुण ॥
मुक्त कराया देवां लागुन ॥
सगुणलीला वेष धरून ॥
भक्तां दावितसे ॥ २ ॥

पद.

राग—संक्रा. ताल—धुमाळी.

पूर्णब्रह्म राम गे ॥ वर्णू त्यासीं काय गे ॥
दशरथ तात ज्याचा ॥ कौसल्या ती माय गे ॥

ब्रह्मांडांच्या कोटीं गे ॥ सांठवितो पोटीं गे ॥
 भर्गचाप भंगुनीयां ॥ पर्णीं सीते लागीं गे ॥

<http://www.opoosoft.com>

आहे अंतरज्ञानी गे ॥ जाणे सकळ ध्यानीं गे ॥
 अनुदिनीं ध्यान धरुनी ॥ प्रार्थितो मी त्यासीं गे ॥१॥
 अपर्णे मी नित्य रामस्मरण करितो, याचें दुसरें एक कारण तुला सांगतो
 पद.

राग—कालिंगदा. ताल—त्रिवट

एक सखे सुंदरी ॥ कारण ॥ ध्रु० ॥
 काळकूट मी प्राशन केलें, करि तें दाह उरीं ॥ का० ॥
 उपाय तेव्हां फारचि केले, शांत न होय तरी ॥ का० ॥
 मंगलकर श्रीराम स्मरतां, शांति ये शरिरीं ॥ का० ॥
 या करितां मन रामीं वसलें ॥ ध्यातो त्या अंतरीं ॥ कारण ॥१॥
 पद.

राग—लीलांवरी. ताल—धुमाळी.

परमात्मा विष्णु साक्षात् अवतरला मानव उदरीं ॥ ध्रु० ॥
 भू भार हरण कराया दैत्यांतें तो संहारी ॥
 एकपत्नि एक वचनी, आहे गे हा व्रतधारी ॥
 गोब्राह्मण प्रतिप्रालक जो, भक्त जनांचा हित कारी ॥

स्वेछेनें वर्तन करीतो ॥ पापी जन संव्हारीतो ॥
उद्धरुनी मृक्ती देतो ॥ विश्वाचातो अधिकारी ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

राग-मालवकण्ठ.

असातो अमूनी हिंडेकां हो रानीं ॥
सीता सीता ह्यणुनी बोभावेकां ॥
हाका मारुनीकां वृक्षांनां आळिंगी ॥
केले कां हो जर्गीं खेळ ऐसे ॥
सांगतातो मर्सीं लक्ष्मीचा पती ॥
झाली कैसी मती गुंग त्याची ॥ १ ॥

पद.

राग-काफी. ताल-दीपचंदी.

वदतां तो अंतर ज्ञानी ॥
कैसा नुमजे आपुले ध्यानीं ॥ ध्रु० ॥
दशवदनें यतीरूप धरुनी ॥
नेली त्याची युवती हरुनी ॥
भ्रमितमती होवोनी ॥
शोक करित कां हिंडे रानीं ॥ १ ॥

(३६)

शंकर—

अंजनी गीत.

राग—शिशोटी. ताल—धमाली

<http://www.opoosoft.com>

अनुभव त्याचा आला तुजला ॥

स्मरण करीं खाचें ॥ १ ॥

पार्वती—होहो, खरेंच ! एकेप्रसंगीं.

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—दादरा.

रघूनाथा भुलवीन मी झणूनी ॥

त्वरें जानकिचें रूप हो धरूनी ॥

जरी गेलें मी वनीं त्याजपार्शीं ॥

मुख मुरडूनी क्रमी तो वनाशीं ॥ १ ॥

नंतर त्याच्या जवळ जाऊन मी त्याला असें बोललें—

अंजनी गीत.

राग—शिशोटी. ताल—धमाली.

कौसल्या सुत आत्मारामा ॥

शंकर हृदया पूर्ण ब्रह्मा ॥

जानकी लागीं पूर्ण कामा ॥

आलींगन द्यावें ॥ १ ॥

दशवदनचे हस्तांतूनी ॥
पूर्व सभाग्ये आले सुदुनी ॥

<http://www.opoosoft.com>

साकी.

राग—जोगी. ताल—धुमाळा.

सौमित्री तै वदे तयातें पद्मदलाक्षारामा ॥ सीतेसी
आलिंगन देउनी पुरविं तियेच्या कामा ॥ १ ॥ रघू
वीर मम कपट समजुनी सौमित्रासीं सुचवी ॥ ह्मणे
आपणा ठकवायासीं आलि अपर्णा देवी ॥ २ ॥

राम—सौमित्रा.

श्लोक.

राग—कानडा.

जो चर्म नेत्रीं न दिसावयाचा ॥
वर्णशके ज्यास न वेदवाचा ॥
त्या शंभुचीही ललना अह्लाशीं ॥
सीता रूपें पातलि या वनाशीं ॥ १ ॥

श्लोक.

राग—कानडा.

घेऊनि अष्टतनु जो धरितो जगातें ॥
सूर्याग्नि चंद्र असती नयनें जयातें ॥

आहे यथार्थ जगिं ईश्वर नामज्याला ॥
त्याशंभुची प्रियतमाटकवी अह्माला ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

जाराघातसवकाळ नमनाहों ॥
त्या गिरिशाची भामिनि सौमित्राहे, सिता स्वचित नाहीं ॥ १ ॥
नंतर.—

अंजनी गीत.

राग—झीझोटी ताल—धुमाळी.

जानकिवल्लभ बोलत मातें ॥
ज्ञानगंगे हिमनग सूते ॥
मोडुनि कांगे शिवाज्ञेतें ॥
आलिस या स्थानीं ॥ १ ॥

मग.—

इतुकें बोलुनी कौसल्यासुत ॥
सीते सीते ह्यणुनी वाहत ॥
वृक्ष पाषाण ओ देत ॥
नवल मसीं झालें. ॥ २ ॥

राम—

॥ पद ॥

राग—वर्वा. ताल—धुमाळी.

हर हर ! हे दुःसह कैशी दुदैवें करणी केली ॥ जान
किचें वचन ऐकुनी निविडवनीं शीघ्र निघालों ॥

कांचनमृग वधुनी सत्वर निजस्थाना सन्निध आलों ॥
परि सीता न दिसेजाणुनी अति दुःखें खिन्न
नेली ॥ अथवा ती

<http://www.opoosoft.com>

मी या कार्लीं ॥ १ ॥

अरे रे !

पद.

राग—विभास. ताल—दादरा.

वामनेत्र याच समयीं स्फुरण पावतो ॥ काय मर्सी न
कळे हा अशुभ सुचवितो ॥ ध्रु० ॥ दुःसह अति दुःख
वेग हृदयीं ऊठतो ॥ क्षणोक्षणीं मूर्छित मज करूं पाहतो ॥ १ ॥
दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—धुमाळी.

प्रिये अपराधी जाण खचित मातें ॥
कृपा करगे या सोड अमर्षातें ॥
क्रोध करणें सेवकीं योग्य नोहे ॥
निरपराधी जन असा कोण आहे ॥ १ ॥

पहावरें,

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—दादरा.

तेचशशि रश्मी दुःख मला देती ॥
तेच मदनाश्रुगप्रतीकूल होती ॥

जयें पूर्वी अति सौख्य मला दिधलें ॥
तेंच तव विरहें दुःखदसें झालें ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

तुझे ध्यान मनीं मसीं लागलें ॥
कमल लोचने प्रियकरणी ॥ ध्रु० ॥
दावानलसम शशिकर भाजिती ॥
शरिरीं मदनें पीडिलें ॥ १ ॥

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—दादरा.

मज जवळी आसतां तुजहराया ॥
शक्ति असुरहिन मसीं जिंकुनीया ॥
असें असुनी न दिससिलोचनाला ॥
दैव योग हा मज कसा उदेला ॥ १ ॥

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—दादरा.

क्षणभरही वीयोग मत्प्रियेचा ॥
कल्पशता समान होत साचा ॥
वह्निदिन जरि लागती भेटण्याला ॥
सहन कैसें करवेल मन्मनाला ॥ २ ॥

(४१)

अंजनी गीत.

राग—माढ. ताल—धुमाळी.

<http://www.opoosoft.com>

दीर्घ विरह हा कैसागे जनों ॥
साहू मी सखये ॥ १ ॥

आतां कोणालापुसावें. ?

दिंडी.

राग—लीलांवरी. ताल—धुमाळी.

कल्प वृक्षा ह्या रम्य वनामाजी ॥
जिनें मजला त्यागिलें अशी माझी ॥
जनक नंदिनि सुंदरी सिता तुजला ॥
फिरत दिसली कीं सत्य सांगमाला ॥

अथवा.

अंजनी गीत.

राग—माढ. ताल—धुमाळी.

क्रोध धरूनी राहिल लपुनी ॥
परी न कधीं बसली रुमुनी ॥
ह्मणूं जरी मी गेली पळुनी ॥
मजवर मन तीचें ॥ १ ॥

(४२)

अंजनी गीत.

राग—शिक्षोटी. ताल—धुमाळी.

<http://www.opoosoft.com>

अथवा कठोर वचनांनीही ॥
वदलों न तिजला ॥ १ ॥

दिंडी.

राग—लीलावरी. ताल—दादरा.

मृदूगात्रे कमलाक्षि भूमि सूते ॥
कुठें गेलिस टाकुनी प्रिये मातें ॥
काय करूं मी वांचुनी जर्गीं आतां ॥
तव विरह देतसे ताप चित्ता ॥ १ ॥

पद.

राग—तोडी ताल—त्रिवट.

कवण्या स्थळिं तूं अससी सीते ॥
काय करूं मे न सुचे मातें ॥ ध्रु० ॥
लक्ष्मणादिक जनीं बनीं तुज ॥
शोधिति परि तूं न दिससी त्यांतें ॥ १ ॥

पद.

राग—धनाधी. ताल—त्रिवट.

जिन्हेने मारुं कसा हा दुःखाला ॥

<http://www.opoosoft.com>

नुला ॥ तव मटाचा जासा निरवधि देतो, दुःसह
सोसियला ॥ परिया समयीं निरवधि देतो, दुःसह
अतितर ताप मला ॥ १ ॥

अंजनी गीत.

राग—झिझोटी. ताल—त्रिवट.

पार्वती—

यापरि जेव्हां दुःखी होउनी ॥
शोक करीतो निविडारंणीं ॥
तेव्हां सत्वर खासीं जाउनी ॥
नाथा पुसिलें हें ॥ १ ॥
सीते सीते ऐसैं ह्मणुनी ॥
दुःख करित कां फिरसी रानीं ॥
आलिंगिसि कां तरु पाषाणीं ॥
सीता समजुनि रे ॥ २ ॥

तेव्हां तो मला ह्मणाला.—

पद.

राग—वेहाग. ताल—रूयाल.

पुससी काय मला ॥ पार्वती ॥ ध्रु० ॥ कैलासाप्रति

जाउन सत्वर, यत्नें तव पतीला ॥ त्वचारितां तुज
कर्धील सारें, निरशिल भ्रांतीला ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

ज्ञान द्वाष्टिनं पावेंती ॥
पाहसिल तरि तुज कळून येइल ॥
कां होसी अशि भ्रमित मती ॥ ज्ञा० ॥
सीते सीते ऐसे वदुनी ॥
आलिगीतो प्रेमं करुनी ॥
तरु पाषाणचि दिसती नयनीं ॥
परी तपोनिधि हेगे असती ॥ ज्ञा० ॥
अनंत वरुषें तप आचरिलें ॥
करुनि रूपांतर विजनीं राहले ॥
भेटाया मज उत्सुक झाले ॥
आलिगुनि खां देतो शांती ॥ ज्ञा० ॥ १ ॥

असें आहे परंतु सांप्रत.

श्लोक.

राग—भैरवी.

पुष्पाचाच सुवास कल्पतरुच्या हा सूटला भोवतीं ॥
ने, वायु जिकडे तयास तिकडे भुंगे पहा थांबती ॥

गंगेच्या जल विंदुनीं भिजविली काय मदीया अती ॥
माझे चित्त तथापि येथनरमे सीतेविना पार्वती ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

यापरि वदला मजला वापना ॥
मीही समजलें आपुले ध्यानीं ॥
विष्णु मानव रूप धरुनी ॥
क्रीडा करित असे ॥ १ ॥

नंतर—

दिंडी.

राग—छोलांबरी. ताल—दादरा.

असति दुर्लभ बहु पाय मला जीचे ॥
घडे दर्शन अजि दैव बलें तीचें ॥
अशीं वचनें बोलुनी मला रामें ॥
पूजियेलें त्यावनीं अति प्रेम ॥ १ ॥
तदा आशिर्वादासि मीहि केलें ॥
समरिं विजयी हो असें बोलिजेलें ॥
रघूरामें मम मूर्ति स्थापियेली ॥
अंशरूपानें मीहि वास्त केली ॥ २ ॥

(४६)

अंजनी गीत.

राग—शिरोरी. ताल—धुमाळी.

<http://www.opoosoft.com>

शुभात जन भज प्रभ करुना ॥

मीही त्यांना प्रसन्न होउनी ॥

संतुष्टचि करितें ॥ १ ॥

ऐसा वृत्तांत पूर्वीं घडला ॥

परि या समयीं मसिं नाठवला ॥

स्वप्रश्नाचा निर्णय केला ॥

आपुल्या तोंडानें ॥ २ ॥

साकी.

राग—कालिंगदा. ताल—धुमाळी.

सुंदरि पूर्वीं वालिमक ऋषिनें भविष्य केलें जैसें ॥

विष्णूनें अवतार धरुनी वर्तन केलें तैसें ॥ १ ॥ पव

नात्मज जो अंजनिनंदन मारुति ह्यणती ज्याला ॥

मदंशें तो अवतरला गे रामाच्या सेवेला ॥ २ ॥

साकी.

राग—पीळू. ताल—धुमाळी.

कनक भूषणीं भिन्नाकृति परी सुवर्ण एकचि जैसें ॥

विष्णु आणि मी एकरूपची सत्य समज मानें ऐसें ॥
भेदनसे कांहीं ॥ नटलों भिन्न रूपेंदों ठायीं ॥ १ ॥

<http://www.opoosoft.com>

भाषण तुमच एकुान कणा ॥
तृत्प मी झालें अंतःकरणीं ॥
सुचरित्र हें ठसलें ध्यानीं ॥
प्रिय करा माझ्या ॥ १ ॥

शंकर —

चिच्छक्ती तूं आद्य स्वामिणी ॥
जाणसि सारें मूळा पासुनी ॥
गौरविलें तुज विनोद वचनीं ॥
प्राण सखे माझे ॥ १ ॥

साकी.

राग—पीळू. ताल—धुमाळी.

ब्रह्मैन्द्रादिक सुरमुनि योगी ज्या तुज हृदयीं ध्याती ॥
तो तूं स्त्रीशीं विलास करुनी लीला दाविशि जगतीं ॥ १ ॥
पार तुझारे न कळे कवणा वससी सर्वा भूतीं ॥
विष्णुसूत तुज शरण येउनी याचितसे तव भूती ॥ २ ॥

(४८)

दिंडी.

रग—लीलांबरी. ताल—दादरा.

<http://www.opoosoft.com>

पावां नाखलजन स्वस्व कामनातें ॥
मुदित होवो जन जर्गीं स्वस्थलातें ॥ १ ॥
एकमेकांचा द्वेष ज्या करीती ॥
कधीं एक्या स्थानिं ज्या न राहाती ॥
त्या गीःश्रीची होउंदे संगती ती ॥
सज्जनासीं या जर्गीं मिळो भूती ॥ २ ॥

